

NS Spravodaj

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Neopísaní hrdinovia bielej rasy

Časť 4

William Joyce

Niekedy môže byť nevyhnutné, aby sa skutočný a dôležitý bojovník za ušľachtilú vec prejavil ako zradca ľudí, ktorým slúži svojím životom."

Rudolf Hess, 1949

V deň 46. výročia jeho smrti William Joyce opäť žije v srdciach všetkých národných socialistov na celom svete. Zdá sa preto vhodné, aby sme si na začiatku nového roka pripomenuli jeho príbeh a výstižné slová pre čitateľov, ktorí nepoznajú bezvýhradnú odvahu hrdinu 20. storočia v najčistejšom zmysle tohto názvu.

William Joyce sa narodil ulsterskému

William Joyce

otcovi a anglickej matke 24. apríla 1906 v New Yorku. Keď mal chlapec tri roky, rodina sa presťahovala do Severného Írska a neskôr, počas jeho dospievania, do Anglicka. Tam narukoval do britskej armády, bol čestne prepustený a stal sa mladým štipendistom na Battersea Polytechnic, neskôr na Birbeck College na Londýnskej univerzite, pričom na skúške získal titul s vyznamenaním prvej triedy. Pracoval na doktoráte a živil sa ako lektor, keď ho jeho rastúce politické povedomie pritiahlo do jednej z prvých britských fašistických organizácií. Joyceov fyzický vzhľad, ktorý mal už po dvadsiatke, sa do konca života nezmenil. Mal nízku postavu, ale bol robustný, jeho pekná tvár mala zvyčajne výraz radostného sebaovládania, zatiaľ čo jeho ústa a brada naznačovali nezdolnú vôľu. Jeho oči však žiarili zvedavosťou, inteligenciou a láskavosťou. Oženil sa s krásnou ženou Margaret Cairnsovou, ktorá zdieľala jeho ideologické presvedčenie a napriek ťažkému prechodu počas druhej svetovej vojny mu zostala verná až do konca i po nej.

Joyce Orator

Podľa všetkého mal William Joyce fotografickú pamäť. Na rozdiel od iných takto obdarených ľudí bol však navyše obdarený úžasným dramatickým talentom, vďaka ktorému jeho bohaté informácie oživali pre jeho poslucháčov. Jeden z jeho blízkych priateľov si naňho spomínal takto: *Neviedol si žiadne spisy, denníky ani poznámky, ale bez váhania vedel podať úplnú správu takmer o všetkom, čo sa mu kedy stalo. S odstupom rokov opakoval ten istý príbeh bez najmenších odchýlok. Vedel citovať, vždy presne, každú báseň, ktorú kedy pozorne čítal, a dokonca aj pozoruhodné kusy tlače."*

Dokonca aj Joyceov moderný, nesympatický životopisec o ňom píše: *Okrem znalosti nemčiny hovoril pomerne dobre po francúzsky a ovládal aj taliančinu. Nielenže sa vyznal v matematike, ale mal aj talent na jej vyučovanie a veľa čítal v oblasti histórie, filozofie, teológie, psychológie, teoretickej fyziky a chémie, ekonómie, práva, medicíny, anatómie a fyziológie. Keď si v roku 1936 pri korčuľovaní zlomil kľúčnu kosť, využil svoje vedomosti z anatómie, aby si ju sám nastavil a udržoval ju v správnej polohe pomocou správneho remienka. Priatelia aj nepriatelia ho považovali za génia. William Joyce bol živým dôkazom toho, že naša Idea priťahovala najlepšie prvky bielej rasy.*

Jeho lásku k Veľkej Británii prekonala len jeho väčšia láska k tejto rase. Ako silne motivovaný hovorca a nekompromisný organizátor sa rýchlo stal vedúcou osob-

nosťou *Britského zväzu fašistov a národných socialistov* Oswalda Mosleyho. Istý súčasník ho opísal ako *brilantného spisovateľa, rečníka a exponenta politiky, ktorý vystúpil na stovkách zhromaždení, vždy v najlepšej forme, vždy odhaľujúc železného ducha fašizmu v tom, že sa odmietol nechať zastrašiť násilnou opozíciou.*" Nespokojný labouristický poslanec bol nemenej ohromený: *Prvýkrát som ho stretol v roku 1933 na veľkom a preplnenom zhromaždení v Paddingtonských kúpeľoch. Niekoľko rokov predtým som znechutene opustil politický výťah, a keďže mi veľmi imponovalo fašistické vyznanie, môj priateľ ma presviedčal, aby som sa pridal k Mosleyho organizácii. Spýtal som sa, koho majú na čele okrem Mosleyho, a na túto otázku ma zobrali na Joycesovu schôdzu cis odpoveď. Počul som všetkých týchto mužov, o ktorých sa tvrdí, že patria medzi našich najväčších rečníkov. V priebehu desiatich minút, keď tento 28-ročný mladík vystúpil na pódium, som vedel, že tu je jeden z tuctu najlepších rečníkov v krajine. To veľké publikum, ktoré sa zhromaždilo, aby si vypočulo rečníka, ktorý bol v politickom svete celkom neznámy, a vyvolané nadšenie mi otvorilo oči a otvorilo by ich aj väčšine westminsterských chrbtov, s ktorými som predtým spájal verejný vplyv.*" Joyce bol nepochybne jedným z najdojemnejších rečníkov v anglickom jazyku a nedá sa porovnať s často opojným bľabotáním Winstona Churchilla. Jeho štýl bol príťažlivý, pretože bol priamy a výstižný, ako to ukazuje tento úryvok prejavu z roku 1936: *Ak milujete svoju krajinu, ste National. Ak milujete jej ľud, ste socialista. Bud' národným socialistom! "*

Jeho plynulé, dramatické prejavy by sa mohli právom porovnávať s prejavmi doktora Josefa Goebbelsa a Joyce by bol na toto porovnanie hrdý," píše jeho súčasný životopisec. *Na rozdiel od politikov, ktorí získavajú hlasy voličov, nelichotil svojim poslucháčom. Nadával, hrozil a varoval a jeho apelom bola tvrdá práca, disciplína a národná očista. Naliehal, aby si Británia pestovala Hitlerovo priateľstvo, a tak získala ako spojenca proti komunistickej hrozbe najmocnejší národ na kontinente, bol realistickým vojenským komentátorom a zároveň vášnivým evanjelistom. "*

Triumf a kríza britského fašizmu

Do roku 1936 sa Britská únia stala najdynamickejšou politickou silou v impériu s desiatkami tisíc prívržencov na stovkách masových zhromaždení a divokou podporou šíriacou sa medzi miliónmi Britov rozčarovaných sociálnymi neúspechmi a prázdnyimi sľubmi demokracie v období krízy. Čierne košele sa úspešne bránili proti zvyčajne početnej prevahe a zákerným útokom svojich marxistických nepri-

ateľov a Joyce bol v centre boja s palicami a päťami. Pri jednom takmer smrteľnom stretnutí ho istý Žid napadol priamou palicou, ktorá mu zanechala trvalú jazvu na pravom líci. Napriek takejto gangsterskej opozícii britskí fašisti začlenili do svojho programu prísnu poslušnosť anglickým zákonom, pretože sa zasadzovali za civilizáciu proti chaosu. Napriek ich konformite so zákonnosťou a úplne defenzívnemu postojú ich búrlivákov vlada na Nový rok 1937 presadila "zákon o verejnom poriadku". Zakazoval nosenie "politických uniforiem", zakazoval stráženie zhromaždení, dával polícii právomoc rozháňať legálne demonštrácie podľa vlastného uváženia a dokonca zakazoval to, čo by úrady mohli považovať za "urážlivé vyjadrovanie" (t. j. pravdu o Židoch). Ako píše Cole, zákon o verejnom poriadku *sa zdanlivo vzťahoval na všetky politické organizácie, ale podľa zámeru zasiahol predovšetkým fašistov.* V skutočnosti sa diskrečný charakter zákona použil len proti čiernym košeliám. Žiadny komunista ani parlamentný hajlujúci sa nemal čoho obávať, keď sa zákon šitý na mieru stal zákonom. Tým, že sa demokracia uchýlila k otvorenej, jednostrannej tyranii, odhalila sa ako podvod a pokrytectvo, ktorým v skutočnosti je.

Aj napriek tomu malo toto zúfale opatrenie pre Britskú úniu katastrofálny účinok. Čiernokošiláci videli, že právny systém, ktorý od svojho vzniku podporovali ako politickú záležitosť, ich v podstate sám zakázal. Tvárou v tvár jedinej alternatíve, buď prejsť do ilegality, alebo zaniknúť, sa pokúsili zvoliť strednú cestu. V dôsledku toho sa ich hnutie rozpadlo. Britská únia, ktorá sa rúcala pod narastajúcim ekonomickým tlakom vyplývajúcim z nákladnej a márnej snahy o obnovenie svojej legálnosti, zbavila Williama Joycea jeho funkcie v hnutí spolu so štyrmi päťami organizačných pracovníkov a zamestnancov. Neodvážil sa a založil Národnosocialistickú ligu. Uniformy boli, samozrejme, nezákonné. *Joyce však vo svojom zákopovom plášti a mušli naďalej budil dojem, že je stále v uniforme,* píše Cole.

Majitelia zhromaždení mu v obave pred zákonom o verejnom poriadku odmietli prenajať svoje priestory. N.S.L. sa uchýlila k zhromaždeniam pod holým nebom a bola vystavená rovnakému fyzickému násiliu ako predtým. Ale bez uniformovaných čiernych košiel, ktoré by bránili rečníkov, boli zhromaždenia zväčša neusporiadané, a to nie vďaka polícii, ktorá zvyčajne nechala vzniknúť šarvátku a zasahovala len preto, aby zatkla národných socialistov, keď sa dostali na koňa ich odporcovia. Rovnaká nečestná taktika židovského systému sa o tridsať a štyridsať rokov neskôr používala proti aktivitám White Power v Amerike.

Ústredie N.S.L. sídlilo na adrese 190 Vaux-hall Bridge Road, neďaleko stanice

Victoria Station. Joyce sa však z neho nemohol dlho tešiť. On a jeho najbližší kamaráti boli obvinení z útoku za to, že sa bránili, a začínalo byť zrejmé, že cieľom Systému je dostať ich všetkých za mreže. V týchto zhoršujúcich sa podmienkach mala N.S.L. čo robiť, aby prežila. Ale to, čo jej prívržencom chýbalo na peniazoch, viac než vynahradil fanatizmus jej vodcov a sila jej ideológie. Finančné príspevky sa koncom 30. rokov predsa len zvýšili spolu s počtom prívržencov. V predvečer vojny proti Adolfovi Hitlerovi sa britskí národní socialisti držali na nohách proti strašnej presile a dokonca rozširovali svoju podporu. N.S.L. sa však chystala byť prevalcovaná historickými udalosťami.

Zrodenie "Lorda Haw Haw"

Telefonát od súdruha v parlamente Joyceovi prezradil, že do jeho zatknutia na základe zákona o mimoriadnych právomociach zostáva už len niekoľko dní. Neporušil žiadny zákon. Vláda ho len chcela uväzniť na dobu trvania vojny kvôli jeho názorom. Na improvizovanom stretnutí niekoľkých súdruhov z N.S.L. členovia odhlasovali, že Joyceovi darujú finančné prostriedky organizácie na jeho útek. Nasledujúci deň spolu s Margaret dorazili do klamlivo pokojného Berlína dvadsaťštyri hodín pred britským vyhlásením vojny národnosocialistickému Nemecku.

Bez skutočných osobných kontaktov v cudzej krajine a s ubúdajúcimi financiami sa ich situácia zdala byť zúfalá až do chvíle, keď týždeň po ich príchode Williama prijali ako rozhlasového hlásateľa na vysielanie do celého anglicky hovoriaceho sveta. Nemecké úrady ho v tom čase prakticky vôbec nepoznali, ale urobil na nich dojem svojou výrečnosťou a dobre napísaným textom. Krátko po vojne. "Lord Haw Haw" (hanlivý výraz, ktorý mu pridelo londýnske propagandistické ministerstvo informácií) sa stal jednou z popredných osobností medzinárodného rozhlasu. Tajná štúdia B.B.C. pre vládu ukázala, že Joycea do roku 1941 počúvalo len v Británii 24 miliónov ľudí. Dôverná správa sa uzatvárala slovami: *Narastá pocit, že mnohé jeho výroky sú pravdivé.* Joyceove pravdivé poznámky nepochybne zohrali významnú úlohu pri zvyšovaní povedomia verejnosti o Židoch, najmä s ohľadom na ich zodpovednosť za nezmyselnú vojnu medzi dvoma bielymi národmi. Ludové protizidovské nálady, najmä medzi továrenskými robotníkmi, sa totiž počas vojnového konfliktu naďalej stupňovali (*Churchill's War*, David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Austrália, 1990, s. 233).

Joyce im šesť rokov tvrdil, že biela rasa pácha vo vojne rasovú samovraždu a že národný socializmus je jedinou koncepciou, ktorá môže zachrániť ich civilizáciu

pred katastrofou. Národný socializmus, *bez ohľadu na to, kto prvý použije tento pojem alebo pocíti jeho ducha, musí vzniknúť z pôdy a ľudí, alebo vôbec. Nevzniká z nijakej dočasnej nespokojnosti, ale z revolučnej túžby ľudu zbaviť sa reťazi hrubého, špinavého, demokratického materializmu bez toho, aby si musel nasadiť okovy marxistického materializmu, ktorý by bol totožný so zhodenými reťazami. Táto záležitosť sa dotýka nášho vlastného britského ľudu, ktorému nemožno brániť, aby sa podieľal na duchu vzbury, ktorý sa neobmedzuje na žiadny národ. Preto by som v pravej úcte k chrabrému úspechu nemeckého vodcu proti medzinárodnému židovskému finančníctvu a jeho druhému ja - medzinárodnému židovskému komunizmu - s radosťou povedal: Heil Hitler!"*

Otvorene vysvetlil svoj dôvod, prečo v predvečer vojny opustil Anglicko: *„Ak Angličan nemôže bojovať vo svojich uliciach proti nadvláde medzinárodných financií, bolo by pre neho lepšie odísť inam a všetkými prostriedkami brániť víťazstvu svojej vlády. Víťazstvo takejto vlády by totiž znamenalo večnú porážku jeho rasy. Angličania by mali mať šancu, ktorá im bola tak dlho odopieraná, využiť svojho génia a svoj charakter pri budovaní toho nového sveta, ku ktorému ukázal cestu Adolf Hitler. V týchto dňoch môže byť trúfalé vyjadrovať nádeje alebo vieru. Napriek tomu si dovoľím toľko, že dúfam a verím, že keď plamene vojny budú prekonané, obyčajní ľudia Anglicka opäť spoznajú svoju dušu a budú sa snažiť v národnom socializme napredovať po ceste ľudského pokroku v priateľstve so svojimi bratmi nemeckej krvi Aby sa táto nádej a táto viera neukázali ako márne, sú pre mňa dostatočnou zárukou dve veci: veľkosť Adolfa Hitlera a väčšia sláva alebo všemohúci Boh.“*

V máji 1945 bol Joyce, nezbrojený a bez odporu, zastrelený Židom z britskej okupačnej armády. Bolestivo zranený bol spolu s Margaret zajatý a prevezený do Londýna, kde ho súdili za vlastizradu. Prípado proti nemu bol mimoriadne chabý, už len preto, že nebol ani britským občanom a žiadny anglický súd nemal právo ho súdiť, čo vedel každý advokát. Navyše, vo všetkých vládných prepisoch stoviek jeho vysielaní z Tretej ríše nebola obžaloba schopná nájsť ani jedno slovo proti Britom. Jeho nenávisť bola zameraná výlučne proti verejným činiteľom, ako bol Winston Churchill, *prvý čestný Žid sveta.“*

Jeho najlepšia hodina

Vo svojej krátkej výpovedi pred súdom sa Joyce za svoje činy neospravedlnil, neprejavil ľútosť, aby si získal súcit, a nezľakol sa svojej zodpovednosti: *Ja, Wil-*

liam Joyce, som opustil Anglicko, pretože som nechcel bojovať za Židov proti Adolfovi Hitlerovi a národnému socializmu. Odišiel som z Anglicka, pretože som si myslel, že víťazstvo, ktoré by zachovalo existujúce pomery, by Británii uškodilo viac ako porážka. "Vzhľadom na dobu a okolnosti, počas ktorých boli tieto slová vyslovené, podčiarkuje nezlomnú odvahu a strhujúci vzdor tohto človeka.

Po krátkom čase procesu sa prokurátor dôverne spýtal svojho hlavného asistenta: *Máme nejakú šancu?* "Morgan odpovedal: "Nie, nemyslím si, že máte - nie, pokiaľ sudca nebude pripravený vytvoriť nový zákon." Cole uviedol: *V ten večer vraj niektorí ľudia ponúkali kurz 6:4, že Joyce bude oslobodený.* " Proti Williamovi Joyceovi však pôsobili aj iné ako právne sily. Jeho obhajcom sa vyhrážali zavraždením a redaktor denníka *Daily Telegraph* urobil toto úžasné vyhlásenie, ktoré sa dostalo k jadrú Joyceovho procesu: *Tento prípad sa zapíše do dejín práva, pretože po prvýkrát stanovil určité podmienky, za ktorých môže byť cudzinec odsúdený za vlastizradu.* "Tieto "určité podmienky" sa vzťahovali na každého, kto mal odvahu povedať pravdu o Židoch.

Náznakom toho, čo čaká národného socialistu, bol osud jeho britského kamaráta Johna Ameryho. Bol odsúdený na smrť v procese trvajúcom osem minút, čo je rekord, ktorý by urobil dojem aj na sudcov, ktorí vešali Joesa Stalina. Ako o Joyceovom dni pred súdom píše dokonca jeho moderný životopisec: *Napätie procesu bolo cítiť ďaleko za súdnou sieňou, pretože, ako si spomenie každý, kto bol v tom čase v Londýne, verejnosť bola znepokojená britskou justíciou nie zo strachu, že by človek mohol byť odsúdený nespravodlivo, ale z obavy, že by sa mohlo zistiť, že neporušil zákon, keď by boli okradnutí o svoju pomstu.*"

Keď prišlo nevyhnutné, napísal svojej manželke zavretej v samostatnom väzení: *Nuž, urobil som všetko, čo bolo v mojich silách pri mojom starom šéfovi (Dr. Goebbelsovi). Keď sa pozerám späť na celé to obdobie (súdného procesu), vidím, že som sa stal predmetom najhrubšieho podvodu v dejinách 'britskej justície'. Nech je tak, som na to o to pyšnejší. V smrti, rovnako ako v tomto živote, vzdorujem Židom, ktorí spôsobili túto poslednú vojnu. A vzdorujem moci temna, ktorú predstavujú. Nech je Británia opäť veľká. A v hodine najväčšieho nebezpečenstva pre Západ nech sa z prachu zdvihne zástava Hakenkreuzu, korunovaná historickými slovami: *Ihr habt doch gesiegt!*" (Vy ste predsa zvíťazili!," heslo súdruhov, ktorí padli v Mníchovskom puči 9. novembra 1923). Som hrdý na to, že som mohol zomrieť za svoje ideály, a je mi ľúto synov Británie, ktorí zomreli bez toho, aby vedeli prečo."*

Smrť a premena

Priateľ si spomína na Joyceov osobný stav ku koncu. *V posledných dňoch, hoci bol úplne zdravý, sa jeho skutočné telo zdalo byť oduševnené a bez toho, čo by ste nazvali bledosťou, jeho telo sa zdalo byť kvázi priehľadné. Byť s ním dávalo pocit vnútorného pokoja, akoby sme boli v tichom kostole."*

Jeho posledný list Margaret odrážal jeho mužné sebavedomie: *"Dnes večer chcem konečne zhrnúť svoje myšlienky. Atmosféra pokoja je na mňa silná a viem, že všetko je pripravené na tento prechod. Každým dňom vyzeráš krajšie. A to je pre teba veľká zásluha pri nedávnom vypätí. Ale ako som vždy hovoril, chov rozpráva. A v budúcnosti bude rozprávať, nech je svet v súčasnosti akokoľvek prehnitý, Čím viac sa blížim k okraju záhrobia, tým viac sa zvyšuje moja dôvera v konečné víťazstvo. Ako sa to podarí, neviem. Nikdy som však necítil menší sklon k pesimizmu, hoci Európa a táto krajina budú musieť pravdepodobne strašne trpieť, kým sa ospravedlnia naše ideály, rád a s hrdosťou dávam príklad, ktorý vyžaduje môj starý náčelník. Wir haben doch gesiegt! Pozdravujem ťa, Freja, ako tvoj milenec naveky, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! Tvoja vôľa."*

Ráno 3. januára 1946 bol William Joyce popravený.

Všetky citácie a zdrojový materiál sú prevzaté z knihy *Lord Haw Haw a William Joyce, The Full Story*, John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DES NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERTUMS AUFLÖSUNG- UND AUFRÜHMORGANISATION
April 2012

Der Kampf geht weiter !

Seit fast zehn Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung verboten als 2. Staat in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Trotzdem vom Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben sich nicht geändert, die Kräfte der gänzlich über unseren Kopf geführten Fiktion Adolf Hitlers sind zurück im Land.
Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, vertrieben und Raubgenossen müssen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erlaubnis wieder wachen dürfen.
Die Bewegung ist zwar verboten geworden, aber die Größe des hochgelobten Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.
Der menschenwürdige Kampf ist aber nicht, das Volkstum - gegen alle weißen Völker (?) - zu befehlen, keine Mittel und Erfindungen, Chiffrenkennung und Kennzeichen.
Ob "legal" oder "illegal", ob im Wahlkampf oder im Straßenkampf, ob mit Propagandamittel innerhalb oder auf einem Schiffsfeldtender oder auf einem Schiffsfeldtender oder auf einem Schiffsfeldtender oder auf einem Schiffsfeldtender.
Hail Hitler!
Gottfried Loeb

**TROTZ VERBOT
NICHT
TOT!**

Spravodajský bulletin NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Predná správa
Rozhovor s Molly**
Tretia časť

NSK: Vaše súčasné projekty sa javne týkajú filozofie a umenia.

**Opíšte, prosím, svoj názor na spýty
týchto tem v politike.**

Molly: Snažím sa stále aktualizovať fotografériu, ale vďaka našim sponzorom na Adolfa Hitlera a Armádu ľudstva (www.mourningthecent.com/truth.htm). Teraz som na 21 stránkach a mám toho ešte veľa na práci. Štedrým druhým svetovej vojny je absolútne minové pole informácií. Hľadajte informácie o jednej veci a nájdete ďalšie dve, ktoré treba preskúmať. Trochu si pripadate ako archeológ, ktorý odkryva pochovanú minulosť. Minulosť, ktorú by radišej nechceli vyniesť na svetlo. Za záplavu informácií a obrázkov môžeme opäť posúvať internet. V prebehu rokov sa objavili memorandá väznené

the NEW ORDER
Number 174 (2021) December 2021 April 20, 2021 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Discards of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware citizens and social kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological life death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means to wipe White civilization, culture, education, and man-making.
Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his best!
Hail Hitler!
Gottfried Loeb

**TROTZ VERBOT
NICHT
TOT!**

**NSDAP/AO je najväčšia na svete
Dodávateľ národnej socialistickej propagandy!
Tlačené a online periodiká v mnohých jazykoch
Stovky kníh v mnohých jazykoch
Stovky webových stránok v mnohých jazykoch**

<p>SS Defender against Bolshevism by Reichführer SS Reichel Riemer FOR DANMARK! MOD BOLSCHEVISMEN! Translated from the SS original</p>	<p>Julian Steinbock der Dönerer Porke Book The Poisonous Mushroom Translated from the Third Reich original Der Giftpilz</p>	<p>Historisch Referenzen Hitler in Italy HITLER in ITALIEN English / German Deutsch / English</p>	<p>SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family</p>	<p>Theodor Fritsch The Sins of High Finance</p>	<p>Luftwaffe War Art Die Luftwaffe in Bf4 English - German / Deutsch - English</p>
--	---	--	---	--	---

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

 NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to
find out how
YOU can help!

